

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

- 'Ενταῦθα ἔτησίᾳ Φράγ. 12.
- 'Εν τῇ λοιπῇ 'Ελλάδι ἔτησίᾳ » 14.
- Διὰ τὰ δημόσι. ἔθ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
- 'Εν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησι. » 16.

ΓΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. 'Εκκλησίαν.
 Ἐκδίδεται
 δις τῆς ἑβδομάδος.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐγγένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων διεθνῆς ἐπιτροπῆ ἐδημοσίευσε τὸν πίνακα τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἐξεδικάσθησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον. Εἰσὶν ὅλαι 471 ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν φρ. 2,868.465. Τούτων 238 εἰσὶν ἑλληνικαὶ, ἀποτελοῦσαι ποσὸν φρ. 263,820. Προσπιθεμένων εἰς ταύτας καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιδιασθεισῶν αἰτήσεων, εἰσὶ τὸ ὅλον αἰτήσεις 3,665 ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν φρ. 29,299.377. 'Εκ τῶν ἀνωτέρω αἰτήσεων σημειοῦνται ὡς ἀπορριφθεῖσαι 55, ὧν 2 γερμανικαὶ, 2 γαλλικαὶ, 49 ἑλληνικαὶ καὶ 2 ῥωσικαὶ.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς τῆς καταγνωσθείσης τῷ Σουλεϊμάν Δαούτ πασᾷ, ἐνὶ τῶν πρωτουργῶν τῶν ἐν 'Αλεξανδρείᾳ καταστροφῶν, ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς αἰγυπτιακὰς ἐφημερίδας :

Ἡ θανάτωσις ἐγένετο τὸ παρελθὸν Σάββατον. Ἄπο τῆς 3ης πρωϊνῆς ὥρας φύλαξ ἐλθὼν ἐξύπνησεν αὐτόν. Ὁ Σουλεϊμάν κατ' ἀρχὰς ἐξεπλάγχι, ἠρώτησε δὲ τὸ αἶτιον τῆς τοσούτῳ πρωϊνῆς ταύτης ἐπισκέψεως, ταχέως ὁμως ἠννόησεν ὅτι ἐπλησίασεν ἡ ὥρα τοῦ ἐξιλασμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων του, ἐγένετο δὲ κάτωχος καὶ μικροῦ δεῖν ἐλειποθύμει. Ἄπο τῆς στιγμῆς ἐκείνης μόλις ἤσθάνετο τί συνέβαινε περὶ αὐτόν. Γυμνόποδα, κλονούμενον, τὸ ὑποκάμισον μόνον καὶ τὸ ἐσώφραγον περιβεβλημένον καὶ σκουφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὠδήγησαν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τῶν κατορθωμάτων του ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῶν προξένων. Παρῆσαν ἐν αὐτῇ σχετικῶς ὀλίγοι ἄνθρωποι, τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως μὴ προαγγελθείσης, βαθμηδὸν ὁμως ἡ πλατεῖα ἐπληροῦτο. Χωροφύλακες καὶ κλητῆρες κατεῖχον τὰς εἰσόδους τῶν πέριξ ὁδῶν, ἡ στρατιωτικὴ συνοδεία ἐσχημάτιτε κύβλον περὶ τὴν ἀγχόνην, ὁ δὲ κατάδικος ἤχη παρὰ τὴν τράπεζαν, ὠχρότατος καὶ ὅλως λειπόθυμος.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἔμελλε νὰ ἀναβιβασθῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης ὁ Σουλεϊμάν ἐφώνησεν, ὅτι εἶναι ἀθῶος, αὐταὶ δὲ ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις του ἄπο τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐφαίνετο οἷονεὶ ἀπολιθωμένος ἐκ τοῦ τρόμου. Ὅτε τὸ σχοινεῖον ἐτέθη περὶ τὸν λαιμόν του ἀπώλεσεν ἐντελῶς τὰς αἰσθήσεις. Τότε ἀνηρτήθη ἐπὶ τοῦ στήθους του ἡ ἐπιγραφὴ : « Ἴδου ἡ τιμωρία τῶν ἐγκληματιῶν ». Μετὰ τινὰς διατυπώσεις ὁ σαλπικτῆς ἔδωκε τὸ ση-

μεῖον, ἡ τράπεζα ἀνετράπη, μετὰ 5 1/2 λεπτὰ δὲ ὁ Σουλεϊμάν ἦν νεκρός. Οἱ παρестῶτες ἀπεσύρθησαν, χωρὶς οὐδεμίᾳ κραυγῇ, οὐδεὶς ψιθυρὸς νὰ ἀκουσθῇ ὑπὲρ τοῦ θαναταθέντος. Τὸ πτώμα ἐμεινεν ἀνηρτημένον ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ. μ. μετὰ τῆς ἀραβικῆς ἐπιγραφῆς : « Παράδειγμα πρὸς τοὺς διαπράττοντας τοιαῦτα ἐγκλήματα ». Τὴν 2 ὥραν τὸ σῶμά του κατεβιβάσθη ἀπὸ τῆς ἀγχόνης, τεθὲν δὲ ἐπὶ φερέτρου καὶ καλυφθὲν διὰ μαύρου ἐριούχου, ἐκομίσθη ὑπὸ στρατιωτικὴν συνοδείαν εἰς τὸ ἀραβικὸν νεκροταφεῖον, ἐνθα ἐνεταριάσθη μετὰ τῶν συνήθων θρησκευτικῶν διατυπώσεων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἀρχῶν.

Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὸ κείμενον τοῦ λόγου τοῦ δημάρχου Μόσχας κ. Τσίτσεριν, οὗ ἐνεκα ἔπεσεν ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν δυσμένειαν καὶ διετάχθη νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὰ κτήματά του. Ὁ λόγος οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς :

« Ἡ συνάθροισις αὕτη δὲν πρέπει νὰ μείνη ἄνευ ἀποτελεσμάτων. Ἐκαστος ἡμῶν ὀφείλει ἐντεῦθεν νὰ ἀντλήσῃ τὰς ἀρχὰς αἰτινες, ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἰθύνωσι τὴν διαγωγὴν του. Ζῶμεν ἐν χρόνῳ καθ' ὃν πάντες οἱ Ῥῶσοι, καὶ ἰδία πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν πόλεων, ὀφείλουσι ἀπασαν αὐτῶν τὴν προσοχὴν νὰ ἐπιστήσωσιν ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν, αἰτινες ὀσημέραι κατάδηλοι γίνονται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρα. Σήμερον, ὡς πρὸ 200 ἐτῶν, ἡ Ῥωσία παρέχει θέαμα ναοῦ κατερειπωμένου· οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχνος ἀρμοσίας ἐν τῇ διοικήσει ἢ ἐνότις ἀπολύτως ἐλλείπει. Ὅτε Πέτρος ὁ Μέγας ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Ῥωσία ἦν ναὸς κατερειπωμένος, προσετίθει ὅτι ἐχρειάζετο ἀρχιτέκτων, ὅπως συγκολλήσῃ τοὺς διεσπαρμένους λίθους καὶ οἰκοδομήσῃ ἐξ αὐτῶν κτίριον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποῖου νὰ δύναται τις νὰ ἐργασθῇ ἀσφαλῶς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρχιτέκτων ἦν ἴσως ἀναγκαῖος. Ἡ Ῥωσία εἰσέτι δὲν ἦτο ἀπηλλαγμένη τῆς δουλείας. Ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ἡ Ῥωσία εἶναι ἐλευθέρα, τὰ πρόσωπα μετεβλήθησαν. Ἡ ἰσχὺς δὲν εἶναι πλέον ὅπου ἄλλοτε ὑπῆρχεν, ἡ ἰσχὺς ἀνήκει ἡμῖν, τοῖς ἀντιπροσώποις τοῦ ἔθνους. Ἀναμφιβόλως τὸ Κράτος οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ ἐν τοῖς διοικητικαῖς ἡμῶν θεσμοῖς. Ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ αἱ συμβουλαὶ καὶ ἡ διεύθυνσις ἔδει ν' ἀπορρέωσιν ἐξ ἡμῶν, οἵτινες ἐσμεν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους. Πάντες ὀφείλουσι νὰ ἐπιθυμῶσιν, ὅπως ἀπαντες ἡμεῖς, οἵτινες

συνήλθομεν ἐνταῦθα, κατανοήσαντες βαθέως τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ μέλλουσα τύχη τῆς Ῥωσσίας ἐξαρτᾶται ἀφ' ἡμῶν καὶ ὅτι ἐπανερχόμεθα εἰς τὰς θέσεις ἡμῶν μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐνεργήσωμεν ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῷ συμφέροντι τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων.

Ἐπίσημα πρὸς ἔδρυσιν μνημείου

τῷ φιλέλληγι Γαμβέττα

ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Παρόπη»

Μιχ. Πισσίας, ξυλέμπορος φρ. 10

Π. Μαρκότσας, ἔμπορος » 10

φρ. 20

Κύριε Συντάκτη,

Τὴν Κυριακὴν, ἡμέραν τοῦ μηνὸς 12 καὶ τὴν 9 π. μ. ὄραν, ἄρχονται αἱ ἐνιαύσιοι γενικαὶ ἐξετάσεις τοῦ καθ' ἡμᾶς Γυμνασίου, τὴν δ' ἐπομένην οἱ τῶν τριῶν Ἑλληνικῶν σχολείων. Ὅθεν διακονώσατε τοῦτο παρακαλῶ εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας, ὅπως εὐαρεστούμενοι παραστῶσιν ἐν ταῖς πνευματικαῖς τῆς σπουδαζούσης νεολαίας δοκιμασίαις.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 7 Ἰουνίου 1883.

Ὁ Γυμνασιάρχης

B. Ψιλᾶκης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡμετέρου δήμου οὐδὲ σήμερον εἶμεθα εἰς θέσιν νὰ δημοσιεύσωμεν, καθόσον ἄλλοιαν ἀπὸ τῆς χθὲς ἔλαβον τροπὴν. Τοῦτο μόνον εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὐχὶ σπουδαζόντες ἀλλὰ πάντοτε μεθ' ὑστεροβουλίας ὑπεστήριζον τὴν ὑποψηφιότητα τῶν ἄξιοτιμῶν συμπολιτῶν μας Παντιᾶ Καράλη καὶ Θεοδώρου Καλουτᾶ ὡς ὑποψηφίων δημάρχων, οἱ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς διακωμωδῆσαντες τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἐν τῇ δημοτικῇ λέσχῃ, ἐνθα δι' ἀκόμφου καὶ ἀπερισκέπτως γεγραμμένης προσλήψεως προσεκάλλουν τὸν λαὸν πρὸς καθορισμὸν τοῦ προσώπου τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ὁποίου ἐμελλον, τασόμενοι, νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ κ. Βαφιαδάκη. Τοιαῦτα πειράματα ἐκ τῶν προτέρων ἐγνωσμένα ὅτι τέλεον ἐμελλον νὰ ναυαγήσῃσι δὲν ἐπιχειροῦσιν ἄνδρες σοβαροὶ σοβαρῶς ὑπὲρ τοῦ ἑαυτῶν δήμου σκεπτόμενοι, ἀφοῦ καὶ αὐτὸν τὸν ῥήτορα τὸν λαβόντα τὸν λόγον ἐν τῇ πενιχρῇ καὶ ποταπῇ ἐλείνῃ συνειδέσει ἠνάγκασαν νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὸν σκοπὸν τῆς συνελεύσεως δια σατύρας ὑπ' οὗτοῦ τοῦ ἰδίου πεποιτημένης καὶ υπογεγραμμένης. Σὺμπας ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ὁ ἐπιδοκιμάσας μίᾳ φωνῇ καὶ μίᾳ ψήφῳ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Καράλη ὡς δημάρχου Ἐρμουπόλεως, καὶ καθ' ἣς καὶ ἡμεῖς οἱ φίλτατοι τοῦ κ. Βαφιαδάκη δὲν ἀντετάχθημεν, διότι οὐδένα εἶχομεν πρὸς τοῦτο ἔυλογον λόγον, δικαίως ἐξέστη καὶ ἐξίσταται καὶ ἀγανακτεῖ, ἀποκαλυφθέντος ἤδη, ὅτι μερὶς τις, ἀξιοῦσα ὅτι διέπει τὴν τύχην τοῦ τόπου, καὶ μὴδὲν ὑπεράνω τοῦ ἰδάλματος αὐτῆς τιθεμένη, ἐραίνεται μὲν ὑποστηρίζουσα κατὰ πρόωτον τὸν κ. Καράλην ὡς ἐπιστήμονα, ἐπειτα δὲ τὸν κ. Κα-

λουτᾶν ὡς βιομήχανον, παντοιοτρόπως δὲ προσεπάθει ὅπως τούτους ἐκποδῶν ποιούμενη, τοὺς παραλάβῃ ὡς συμμάχους πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐζυτῆς ὑποψηφίου. Εὐτυχῶς δὲν ἦσαν τόσῳ ἐξυπνοὶ ὅπως δελεάσῃσι καὶ σύρῃσιν εἰς τὰ ἐζυτῶν δίκτυα τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν νομοσύνην τῆς πόλεως καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὡς ὑποψηφίων δημάρχων ὑποδεικνυομένων, οὕτω δὲ, ἀποκαλυφθεισῶν τῶν κυρίων προθέσεων αὐτῶν, ἐκείνοι μὲν ἀπεσύρθησαν ἐγκαίρως καὶ ἐντίμως σταδίου δολίου καὶ ἀδόξου, κατέλαβε δὲ τὴν θέσιν αὐτῶν ὁ κεκρυμμένος Θησαυρὸς, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου κατὰ καθῆκον τὸ λέγομεν, ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερον ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν ἀντιπάλου πρὸς τὸν πανίσχυρον Βαφιαδάκην, τὴν ἰδίαν ἡσυχίαν προτιμῶν παρὰ νὰ γείνη τὸ κέντρον ἀπεγνωσμένης πάλης. Πρὶν ἢ περαιώσωμεν τὸν περὶ τούτου λόγον καθῆκον ἐχομεν νὰ συγχαρῶμεν ἀπὸ καρδίας τὸν συντάκτην τῆς «Ἀναγεννήσεως», ὅστις διὰ τοῦ τελευταίου ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος του καταδεικνύει ὅτι ἀντιπολιτευόμενος τὸν κ. Βαφιαδάκην ἀντιπολιτεύεται αὐτὸν ἐν πεποιθήσει τοῦ ὅτι ὁ κ. Παντιᾶς Καράλης ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ διὰ τὸν δῆμον ἡμῶν ὑφέλιμος καὶ πολλὰ νὰ διαφράξῃ ὑπὲρ τοῦ τόπου ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς δραστηριότητος του βοηθούμενος, ἐπομένως δὲ ὅτι οἱ συντελέσαντες εἰς τὸ νὰ φέρωσιν αὐτὸν εἰς ἀπογοήτευσιν ἐξ ἰδίων σκοπῶν καὶ ὑστεροβούλων σκέψεων, ἐάν ἀντιπολιτεύωνται τὸν κ. Βαφιαδάκην, ἀντιπολιτεύονται αὐτὸν ἐκ πείσματος μόνον, ὑποστηρίζοντες ὡς ὑποψήφιον δημάρχον ἄνθρωπον μὴδὲν ἀπολύτως ὑποσχόμενον νὰ πράξῃ ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐκ πολλῶν αἰτίων καταρρέοντος, κατὰ πολλὰ δὲ ὑπολειπόμενον τοῦ κ. Βαφιαδάκη. Τοιαύτην ἀντιπολίτευσιν οὐχὶ ἐθελοτυφλοῦσαν, ἀλλ' ἐλλόγως ὑποστηρίζουσαν τὰς ἑαυτῆς ιδέας καὶ σκέψεις δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπιδοκιμάσωμεν καὶ νὰ συγχαρῶμεν ἀπὸ καρδίας. Ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν ἐθνῶν ὅταν δὲν ἦνε εἰλικρινῆς, ὅταν ἀφορᾷ εἰς ἰδιοτελεῖς σκοποὺς καὶ εἰς θεραπείαν προσωπικῶν συμφερόντων εἶνε ἀγὼν ἐπαίσχυντος, οἱ δὲ τοιοῦτους ἀγῶνας ἀναλαμβάνοντες νὰ ὑποστηρίξῃσι ποτε δὲν δύνανται νὰ ἐγκαυχῶνται ὅτι ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ. Ἄλλα περὶ τούτων ἄλλοτε.

— Διωρισθὴν παρέδρος παρὰ τῷ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖῳ ὁ δικηγόρος κ. Ἰω. Φραγκιάς, ἀντὶ τοῦ κ. Β. Κοζαδίνου.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀπέστειλεν εἰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα διαταγὴν, ὅπως ἐκ τῶν ὑποχρέων εἰς στρατεύσιν τῆς ἐνεστώσης ἀπογραφῆς τοὺς μὲν διὰ διετὴ ὑπηρεσίαν κατατάξωσιν εἰς τὰ διάφορα ὅπλα πλὴν τοῦ πεζικοῦ, πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ὑποχρέους εἰς μονοετὴ ὑπηρεσίαν κατατάξωσιν εἰς μόνον τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ. Ἐκ τῶν κληρωτῶν τούτων, τῶν ὁπουδῆποτε διαμερόντων, ὅσοι δὲν προσέλθωσι πρὸς κατάταξιν τὴν 1 Ἰουλίου, θὰ ὑπηρετήσῃσιν ἐπὶ πλέον ἕξ μῆνας, ἐάν προσέλθωσι τὴν 2 Ἰουλίου ἢ βραδύτερον μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου, ἐν δὲ ἔτος ἐάν προσέλθωσι μετὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου.

— Ἐνεκα τῶν ἐνεργηθησομένων τὴν 3 Ἰουλίου ἐν ταῖς παλαιαῖς ἐπαρχίαις δημοτικῶν ἐκλογῶν τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀπηγόρευσε τὴν χορηγίαν κανονικῶν ἀδειῶν εἰς πάντας τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐν ἄδειᾳ διατελούντων.

— Διὰ βασιλικῆς διατάγματος ὠρίσθη εἰς 27,000 περίπου τυπογραφικὰ στοιχεῖα ἕκαστον τυπογραφικὸν φύλλον τῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν περὶ διδασκτικῶν βι-

Ἐν Τήνῳ, τῇ 4 Ἰουνίου 1883.

Ἀξιότιμη κ. Συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Πολλοὶ ἦσαν οἱ ὄντως χαρέντες ἐπὶ τῇ ἰδρῦσει δημοσιογραφικοῦ ὄργανου ἐν τῇ καλῇ ἡμῶν νήσῳ, πάντες δ' οὗτοι νῦν μεταμέλονται ἐπὶ τῇ ἀθῶα αὐτῶν χαρᾷ, βλέποντες οἶαν σκολιᾶν ὁδὸν ἐτραπήν τὸ ὄργανον τοῦτο, ἀπάσας τὰς πομπώδεις ἐπαγγελίας καταψεύσαν, διότι ἀπὸ ἀνεξαρτήτου καὶ ἀρατριᾶστοῦ ὄργανου, μετεμρφώθη εἰς κύμβαλον ἀλαλάζον, ἀλλότρια νεύματα ἀκολουθοῦν καὶ μέχρις ἐξευτελισμοῦ καίον ἀφθονον λιβανον πρὸ τοῦ εἰδώλου, ὅπερ εἶναι ὁ ἀφανής, πλὴν γνωστός, χορηγὸς τοῦ ὄργανου τοῦ τούτου. Ἡ τοιαύτη εὐγνώμων τῷ χορηγῷ εἰδῶλω πορεία τῆς ἀ'Ἠχοῦς, τὸν κοινὸν ἐκίνησεν οἴκτον, ἰδίως πρὸς τὸν διευθύνοντα ὑπεύθυνον, ὅστις ἀγράμματα ὦν χρησιμεύει, ὡς εὐπειθὴς ἀκιων ἐφ' οὗ ἄλλοι εὐχερῶς καταφέρουσι τὴν σφύραν αὐτῶν.

Καὶ εἰς μὲν τὸν ἀφθόνως καίόμενον λιβανωτὸν καὶ ἀδρῶς ὑπὸ τοῦ εἰδώλου πλερονόμενον, οὐδεμίαν φέρομεν παρατήρησιν, ἀριέντες τὸ εἶδωλον καὶ τὸν λιβανίζοντα ν' ἀπολαμβάνωσι μόνον τῆς θείας ταύτης εὐωδίας, εἰς τὰ δεινῶς ὄμως τὴν ἀλήθειαν διαστρέφοντα γραφόμενα τῆς ἑτεροκινήτου ἀ'Ἠχοῦς, παρατηροῦμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα, χάριν τῶν ἀγνοούντων τὰ συμβαίνοντα συμπολιτῶν ἡμῶν.

Ὁ προῦπολογισμὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας οὐδεμίαν ὑπέστη ἐπὶ τὸ ἔλαττον πραγματικὴν τροπὴν ἐν ταῖς δαπάναις τῶν βοηθημάτων, ἅτινα ἐξοχλοῦθοῦσιν ἀναγραφόμενα ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν πονηρὰν μεταλλαγὴν, τῶν εἰς τυφλοῦς, χήρας, ὄρφανὰ καὶ ὄντως πάσχοντες χορηγουμένων τέως μικρῶν βοηθημάτων, εἰς παχέα ἐπιδόματα τῶν φίλων τῆς πατρίας σπουδαστῶν. Ἡ μεταλλαγή δ' αὕτη ἢ ὑπὸ τοῦ εἰδώλου τῆς ἀ'Ἠχοῦς συντελεσθεῖσα, εἶναι παράνομος καὶ ἐναντία τῷ γράμματι καὶ πνεύματι τοῦ ἰσχύοντος διοργανισμοῦ τοῦ ἱεροῦ καθιδρύματος, ἔν περ δὲν ἐσεβάσθη τὸ λιβανίζόμενον εἶδωλον καὶ ὅν περ δὲν ἀγνοεῖ ὁ ἐμπνέων τὴν ἀ'Ἠχῶν καὶ συντάσων αὐτὴν ἀνεύθυνος δημοσιογράφος. Ἡ δημιουργία δ' ἐκ τοῦ μηδενὸς θέσεως ἀγνώστου καὶ παρανόμου, ἤτοι βοηθοῦ τοῦ Σχολείου, καὶ ἢ βοήθεια 30 δραχμῶν μηνιαίως εἰς μὴ πτυχιούχον ἐν Μουντάδφ ἰδιωτικὴν διδάσκαλον, δὲν συντελοῦσι πιστευόμενον εἰς τὴν εὐωδὴν δόξαν τοῦ χρυσοῦ εἰδώλου τῆς ἀ'Ἠχοῦς, οὐδ' εἰς οἰκονομίαν ἄγουσι τὰς δαπάνας τοῦ ταμείου τῆς Εὐαγγελιστρίας, ὡς καυχᾶται αὕτη. Ἐπίσης ἡ μέλλουσα σύστασις τοῦ Παρθεναγωγείου εἶναι διὰ τὴν ἀ'Ἠχῶν μία τῶν δαφνῶν τῆς δόξης τοῦ εἰδώλου τῆς, ἥτις ὄμως ἀρκετὰ μαραινεται, ἂν ἀναλογισθῇ ἡ ἀ'Ἠχῶν, ὅτι δὲν τείνει εἰς περικοπὴν δαπάνης. Ἡ σύστασις δ' αὕτη τοῦ Παρθεναγωγείου ἐζητήθη ὑπὸ πλείστων συμπολιτῶν ἡμῶν δι' ἀναφορᾶς πρὸ πολλοῦ γενομένης, πρὶν ἢ λάμπῃ ὁ χρυσοῦς ἀστὴρ καὶ φωτίσῃ τοὺς γράφοντας τὴν ἀ'Ἠχῶν νὰ ψευδολογῶσι.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ ἐν Σωσθενίῳ Ἑλληνικοῦ Σχολείου; Ὅτι ἔχει τέσσαρας μόνον μαθητάς; Ὅτι ὡς διευθυντὴς τοῦ σχολείου τούτου ὑπάρχει ἄθεός τις; Ὅτι μικρὰ ἐξέλεγεῖς τοῦ σχολείου τούτου, ἀρμολίως διατασσομένη, θὰ ἐπενέγκῃ τὴν ἄμεσον διάλυσιν αὐτοῦ ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ διευθύνοντος αὐτοῦ; Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἔπρεπε νὰ ὑμολογήσῃ μόνῃ ἢ ἀ'Ἠχῶν, ἥτις ἤχοῖ καὶ ἀντηχοῖ ὅτι ἂν εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς ἔλθῃ.

Περὶ τοῦ ἐν Πλανήτῃ φάρου, περὶ τοῦ λιμένος Τή-

νου, τῆς ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Σταυροῦ, κατασκευῆς ἀποβάθρας ἐν Πανόρμῳ, διευθετήσεως τῆς κοίτης τοῦ χειμάρρου ἐν δῆμῳ Περαίας, ὁδοποιίας καὶ λοιπῶν, ἃς μάθη παρ' ἡμῶν ἢ ἐθελουσυφλοῦσα ἀ'Ἠχῶν, ὅτι ἄλλοι ἀντιπρόσωποι, γινῆσαι τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, οὗς ἀχαρίστως ὑβρίζει καθήμεραν, ἀπὸ τοῦ 1880, καὶ πρὶν καὶ μετὰ ταῦτα, δὲν ἐπαιτᾶν ἐργαζόμενοι καὶ υποκρινόμενοι τοὺς ἀρμολίους. Ἄν δ' ἡ ἑτεροκινήτος ἀ'Ἠχῶν ἀμφιβάλλῃ περὶ τούτων, ἔσμεν διατεθειμένοι νὰ παραγάγωμεν ἀμέσως ἐγγράφους τὰς ἰποδείξεις καὶ τὰς σχετικὰς ἀναφορὰς. Παρατοῦντες τὰ ὀλίγα ταῦτα, συμβουλεύομεν τὴν αὐτοθαυμάζομένην ἀ'Ἠχῶν νὰ μεταβάλλῃ πορείαν, ἂν ὄντως θέλει νὰ ὑπάρξῃ, ἄλλως νὰ παύσῃ δημοσιευομένη, διότι πλείσταν βλάβην ἐπιφέρει ἐξάπτουσα διὰ τῆς φαιριστικῆς αὐτῆς πορείας τὰ πάθη, ἅτινα μόνον ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς ἐν Τήνῳ τοῦ εἰδώλου αὐτῆς ἐξήθησαν εἰς βαθμὸν, εἰς ὃν οὐδεὶς Τήνιος ἐνθυμεῖται νὰ φθάσῃ.

Ταῦτα ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ γράψωμεν ἄνευ ὑπεροβολίας οὐδὲ πάθους πρὸς τινὰ, ἀλλὰ χάριν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν νήσου, ἣν θερμῶς ἀγαπῶμεν καὶ ὑπὲρ ἧς ἔχουμεν διάφορον μείζον τοῦ ἐπῆλυδος εἰδώλου τῆς ἀ'Ἠχοῦς, ἥτις δὲν ἀγνοεῖ τὸ τοῦ Εὐρυπίδου: «Τι γὰρ πατρώας ἀνδρὶ φίλτερον χθόνος;» Δηλοῦμεν τέλος ὅτι ἔσμεν πρόθυμοι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς συζήτησιν λογικὴν, ἂν μὴ παρεκτραπῇ ἢ λάλος ἀ'Ἠχῶν εἰς ὕβρεις, ἃς καὶ τῇ χαρίζομεν ὡς κτήμα αὐτῆς ἀναφαίρετον.

Ἰωάννης

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

τελοῦν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (12 Ἰουνίου) τὸ ἐπέτειον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου συμπολίτου ἡμῶν καὶ γενναίου συνδρομητοῦ τοῦ ναοῦ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΥ,

παρακαλεῖ τοὺς οἰκείους καὶ φίλους, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τοὺς δημοτικὸς ἀρχοντας νὰ προσέλθωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ ἐνώσωσι τὰς ἰκεσίας των ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 7 Μαΐου 1883.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον

Ματθ. Χ. Εὐαγγελينوῦ, πρωτοσύγκελος
Ἰωάννης Βένιος
Εὐστάθιος Νάττος
Λουδοβίκος Ἐρλάχερ
Σταμάτιος Μαῦρος

Ἡ εἰς Πηγαδάκια ἐξοχικὴ ἔπαυλις τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Α. Ἰωαννοπούλου πωλεῖται ἢ καὶ ἐνοικιάζεται. Ὁ βουλούμενος ἀποτανήτω τῷ κ. Β. Παδοβᾶ διὰ τὰ περαιτέρω.